

Przemienienie Pańskie – komentarz ks. Przemysława Artemiuka

Przemienienie jest wydarzeniem nadziei, ponieważ Jezus potwierdza „oczekiwania ponownego przyjścia Eliasza, a jednocześnie uzupełnia i koryguje wyobrażenia, jakie ludzie sobie o tym tworzą” – pisze ks. Przemysław Artemiuk w komentarzu do dzisiejszego Święta.

Przemienienie pojawia się we wszystkich trzech Ewangeliach synoptycznych po wyznaniu Piotra („Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego” Mt 16,16). Oznacza to, że osoba Kefasa odgrywa w nich wyjątkową rolę i wskazuje na łączność między tymi wydarzeniami. „Można by od razu powiedzieć, zauważa J. Ratzinger, że w obydwu wydarzeniach chodzi, po pierwsze, o boskość Jezusa, Syna, jednak w obydwu przypadkach objawienie się Jego chwały jest połączone z tematem Męki. Boskość Jezusa i Krzyż stanowią jedność; tylko przez pryzmat tego powiązania poznajemy Jezusa prawdziwie. Owo wewnętrzne powiązanie Krzyża z chwałą Jan ujął w słowach, mówiąc, że Krzyż jest wywyższeniem Jezusa, i że Jego wywyższenie dokonuje się w wydarzeniu Krzyża”.

Bibliści wpisują tajemnicę przemienienia w żydowski kalendarz świąt, sytuują ją między *Jom ha-Kippurim* – Świętem Pojednania i *Sukkot* – Świętem Namiotów. Może to oznaczać, jak sugeruje św. Jan, że „wielkie wydarzenia życia Jezusa są wewnętrznie powiązane z żydowskim kalendarzem świąt; są one niejako wydarzeniami liturgicznymi, w

których liturgia, z jej pamięcią i oczekiwaniem, staje się rzeczywistością i życiem, które z kolei prowadzi z powrotem do liturgii i poprzez nią chciałoby ponownie stawać się życiem”.

Czym jest przemienienie? Po pierwsze, wydarzeniem modlitwy. W nim „uwidacznia się to, co dokonuje się w rozmowie Jezusa z Ojcem: dogłębne przenikanie Jego bycia z Bogiem, które staje się czystym światłem. W swojej jedności z Ojcem sam Jezus jest światłem ze światłości. To, czym jest On dogłębnie i co Piotr próbował wyrazić w swym wyznaniu, staje się w tym momencie postrzegalne także zmysłami: bycie Jezusa w Bożym świetle, Jego własne bycie światłością jako Syna”. Po drugie, jest wydarzeniem nadziei, ponieważ Jezus potwierdza „oczekiwania ponownego przyjścia Eliasza, a jednocześnie uzupełnia i koryguje wyobrażenia, jakie ludzie sobie o tym tworzą”. Po trzecie, przemienienie obwieszcza nadejście czasów mesjańskich. Już nie człowiek symbolicznie rozbija swój namiot i czeka na nadejście Mesjasza. Tak właśnie robili Żydzi w czasie Święta Namiotów. Ale to Bóg w Jezusie przychodzi na ziemię. Ewangelia według św. Jana mówi o Słowie, które rozbiło namiot wśród nas. Po czwarte, w przemienieniu pojawia się święty obłok – szekina – znak obecności Boga. Oznaczać to może tylko jedno: od chwili wcielenia to „Jezus jest świętym namiotem, nad którym unosi się obłok obecności Boga, i który swoim «cieniem» okrywa także innych”.

Ks. Przemysław Artemiuk